

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýľovou, Ph. D. ve věci

žalobce: **M. K.**
bytem X
doručovací adresa: X
proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 31. 1. 2024, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 31. 1. 2024, č. j. X („napadené rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty námitky žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 6. 11. 2023, č. j. X („prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění („zákon o důchodovém pojištění“).

2. Základem pro vydání prvostupňového rozhodnutí byl posudek Městské správy sociálního zabezpečení (MSSZ) ze dne 26. 10. 2024, podle něhož pracovní schopnost žalobce celkově poklesla o 25 %. Podle posudku o invaliditě, který v námitkovém řízení zpracoval posudkový lékař Institutu posuzování zdravotního stavu dne 29. 1. 2024, byl tento závěr potvrzen. Příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo v obou posudcích stanoveno zdravotní postižení uvedené v kapitole IV (*poruchy endokrinní, výživy a přeměny látek*), položce 2b (*diabetes mellitus s lehkým funkčním postižením*) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. („vyhláška o posuzování invalidity“).

II. Žaloba

3. Žalobce nesouhlasí s tím, jak byl posouzen jeho zdravotní stav. Jeho zdravotní stav nebyl podrobně zkoumán a žalobce nebyl na jednání osobně přizván. Posudkový lékař si tak nemohl učinit odpovídající představu o jeho zdravotním postižení.
4. Žalobce má za to, že při posouzení jeho zdravotního stavu nebylo přihlédnuto k jeho celkové výkonnosti, pohyblivosti a schopnosti vykonávat denní aktivity; tj. hlavně k jeho nepohyblivosti z důvodu postižení páteře, trpí diabetem, vysokým krevním tlakem, zhoršením zraku. Jeho aktivity jsou těžce omezeny, není tedy schopen vykonávat pracovní činnost (řidič z povolání). Rovněž nebyla vzata v úvahu skutečnost, že se jeho zdravotní stav zhoršuje. Žalobce trpí neustálými velkými bolestmi zad, navíc má i psychické problémy.
5. Napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, a proto žalobce navrhl, aby bylo zrušeno a věc byla žalované vrácena k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

6. Žalovaná ve svém vyjádření odkázala na skutkové a právní závěry napadeného rozhodnutí. Z žaloby je zřejmé, že žalobce nesouhlasí s medicínským posouzením svého zdravotního stavu, proto žalovaná navrhla, aby bylo v řízení před soudem doplněno dokazování posudkem Posudkové komise MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Nebude-li invalidita tímto posudkem prokázána, žalovaná navrhla zamítnutí žaloby.

IV. Obsah správních spisů a řízení před krajským soudem

7. V průběhu řízení krajský soud vyžádal správní spis MSSZ a také správní (dávkový) spis žalované, z nichž vyplývají následující skutečnosti.
8. Žalobce podal žádost o invalidní důchod dne 13. 9. 2023. Dle posudkového hodnocení lékaře MSSZ ze dne 25. 10. 2023 žalobce není invalidní. Jako rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce bylo určeno zdravotní postižení podřaditelné do kapitoly IV položky 2b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, konkrétně diabetes mellitus, lehké funkční postižení, s uspokojivým kolísáním, případně incipientními diabetologickými komplikacemi. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost žalobce o 25 %, vzhledem k lumboischalgiím byla stanovena horní hranice položky. Následně bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí žalované ze dne 6. 11. 2023, jímž byla žádost žalobce zamítnuta. V rámci námitkového řízení byl zdravotní stav žalobce posouzen posudkovou lékařkou Institutu posuzování zdravotního stavu, která v posudku ze dne 29. 1. 2024 dosud přijaté závěry potvrdila.

9. Krajský soud nechal vypracovat **posudek Posudkové komise MPSV**, pracoviště v Brně (dále též jen „PK MPSV“), která dne 10. 7. 2024 zasedala ve složení předsedkyně komise, další lékař s odborností v oboru neurologie a tajemnice. Žalobce byl na jednání PK MPSV přítomen a posudkovými lékaři přeshetřen. PK MPSV měla k dispozici nálezy shromážděné ve správním řízení a k žalobě. Při jednání žalobce předložil nové lékařské nálezy (neurologický nález MUDr. R. F. ze dne 21. 5. 2024, diabetologický nález MUDr. P. M. ze dne 17. 6. 2024).
10. V posudku byl shrnut předchozí průběh řízení a závěry prvostupňového rozhodnutí a napadeného rozhodnutí, soupis veškeré podkladové zdravotní dokumentace, dále byla uvedena pracovní anamnéza žalobce (posuzován jako řidič), průběh vyšetření před PK MPSV a jeho závěry, uveden byl diagnostický souhrn. Na s. 4-6 jsou výpisy posudkově závažných skutečností z doložené zdravotní dokumentace a na s. 6-7 je uvedeno posudkové hodnocení.
11. PK MPSV v posudkovém zhodnocení uvedla, že v případě žalobce je onemocněním s nejvyšším dopadem na pokles pracovní schopnosti diabetes mellitus II. typu. Dle vyšetření diabetologa ze dne 6. 9. 2023 i 11. 3. 2024 je diabetes mellitus kompenzovaný na dietě a PAD (medikace). Oční komplikace ve smyslu diabetické retinopatie jsou počínající, dle vyšetření ze dne 21. 2. 2024 diabetická retinopatie nebyla již prokázána. Visus žalobce do dálky je v normě, dána minimální korekce pro počínající presbyopii. Žalobce nemá nefrologické, neurologické, cévní či jiné komplikace, nejsou přítomny metabolické dekompenzace. Jedná se o lehké funkční postižení s uspokojivou kompenzací diabetu a komplikace oční jsou jen incipientní.
12. Dle neurologického vyšetření i při vyšetření při jednání PK MPSV má žalobce bolesti bederní páteře s iritací do LDK, bolestivost paravertebrálního svalstva, předsunuté držení hlavy a ramen. Síla na končetinách je přiměřená, nemá zjištěn deficit motoriky ani senzitivity. Hodnoceno jako levostranný iritační /bolestivý/ lumboischialgický syndrom, bez známek kořenového dráždění. Z posudkového hlediska by pokles pracovní schopnosti byl hodnocen dle kapitoly XIII oddílu E položky 1b vyhlášky o posuzování invalidity, a to 15 procenty z procentního rozmezí 10-20 % (lehké funkční postižení).
13. Dále je žalobce léčen pro hypertenzní chorobu s angiosklerotickou retinopatií, bez dalších prokazatelných morfologických či funkčních změn. Hodnoceno na dolní hranici poklesu pracovní schopnosti dle kapitoly IX oddílu A položky 8b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, s poklesem ve výši 10 %.
14. Žalobce byl též dne 20.12.2023 vyšetřen psychiatrem, uzavřeno jako depresivní porucha, do medikace zavedena Lyrica, Zopitin. Dle vyjádření žalobce při jednání PK MPSV bral léky pouze krátkodobě pro nesnášenlivost a na další psychiatrické vyšetření se nedostavil. Ostatní choroby uvedené v diagnostickém souhrnu jsou bez zásadního dopadu na pokles pracovní schopnosti.
15. PK MPSV dospěla na základě prostudované zdravotní dokumentace a stavu zjištěného při jednání k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí šlo u žalobce o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl diabetes mellitus. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti PK MPSV hodnotila dle kapitoly IV položky 2b (míra poklesu pracovní schopnosti je 15-25 %). Funkční poruchu způsobenou samotným rozhodujícím postižením posudková komise hodnotila na dolní hranici rozpětí v dané položce. S ohledem na další posudkově významné skutečnosti (další onemocnění) stanovila celkově pokles

pracovní schopnosti na horní hranici rozpětí v dané položce tj. 25 %. PK MPSV je také toho názoru, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav nemá vliv na schopnost posuzovaného využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti či na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti. Žalobce je schopen pracovat i nadále jako řidič u firmy, kde není nutné manipulovat s těžkými břemeny či jako řidič osobního auta. Je schopen zvládnout i rekvalifikaci na jiné povolání.

16. Krajský soud ve věci nařídil **ústní jednání**, které se uskutečnilo dne 11. 10. 2024 za přítomnosti žalobce a zástupkyně žalované. Žalobce odkázal na žalobní návrh, zástupkyně žalované odkázala na napadené rozhodnutí, vyjádření k žalobě a posudek PK MPSV. V rámci dokazování byl proveden důkaz posudkem PK MPSV ze dne 10. 7. 2024, další návrhy na doplnění dokazování vzneseny nebyly. Po závěrečných návrzích bylo postupováno podle § 49 odst. 12 s. ř. s.

V. Posouzení věci krajským soudem

17. Žaloba není důvodná.
18. Žalobce nesouhlasil s tím, jak byl ve správním řízení posouzen jeho zdravotní stav, resp. nesouhlasil se závěrem, že není invalidní.
19. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v § 39 zákona o důchodovém pojištění, které upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován.
20. Pravidla pro stanovení poklesu pracovní schopnosti dále rozvádí vyhláška o posuzování invalidity. Ta v § 2 odst. 3 stanoví, že pokud je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.
21. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Při přezkumu rozhodnutí žalované vydaného na podkladě posudku Institutu posuzování zdravotního stavu v řízení o námitkách (dle § 88 zákona č. 582/1991 Sb.), resp. posudku odborné lékařské posudkové služby OSSZ vydaného pro účely prvoinstančního řízení, neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad

upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila.

22. Při rozhodování o nároku na invalidní důchod je tedy stěžejní naplnění požadavku na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění správního rozhodnutí, resp. posudkového hodnocení, na němž je založeno (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2003, č.j. 5 Ads 42/2003-61, č. 800/2006 Sb. NSS, ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43, ze dne 11. 10. 2013, č.j. 4 Ads 42/2013-43, či ze dne 8. 7. 2015, č. j. 10 Ads 116/2014-46). Úkolem krajského soudu je vyhodnotit, zda je z lékařských posudků a zejména z posudku PK MPSV zřejmé, že byl stav žalobce posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace a že bylo přihlédnuto ke všem tvrzeným obtížím – tedy zda je posudkový závěr náležitě, přesvědčivě a srozumitelně zdůvodněn (srov. např. rozsudek NSS ze dne 23. 3. 2017, č. j. 2 Ads 17/2017-15, bod 19).
23. Náležitosti posudku jsou upraveny v § 7 vyhlášky o posuzování invalidity. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012-18).
24. Krajský soud vyhodnotil zjištěný skutkový stav ve světle uplatněné žalobní námítky, že byl zdravotní stav žalobce zjištěn nedostatečně. Za tímto účelem byl v soudním řízení vypracován posudek PK MPSV ze dne 10. 7. 2024, který byl proveden jako důkaz při ústním jednání soudu ve věci dne 11. 10. 2024. Krajský soud hodnotí tento posudek po formální stránce jako zcela souladný s požadavky vyhlášky o posuzování invalidity, byl vypracován komisí zasedající v řádném složení (členem byl též lékař s odborností v oboru neurologie), a PK MPSV zohlednila všechny relevantní lékařské zprávy.
25. Krajský soud má skutkový stav za řádně a dostatečně zjištěný. Předmětný posudek PK MPSV soud považuje za úplný ve vztahu k podkladům i k hodnocení jednotlivých zdravotních postižení žalobce z hlediska jejich vlivu na jeho pracovní schopnost ke dni vydání napadeného rozhodnutí. Z hlediska přesvědčivosti závěrů tohoto posudku je třeba v první řadě zdůraznit, že tyto závěry se shodují ve stanovení kategorie zdravotního postižení žalobce jak s posudkem MSSZ, tak s posudkem lékaře zpracovaným v námitkovém řízení.

Všechny vypracované posudky zdravotního stavu žalobce se shodují v kvalifikaci rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a to podle kapitoly IV (*Poruchy endokrinní, výživy a přeměny látek*), položky 2b (*lehké funkční postižení, uspokojivá kompenzace nebo občasné metabolické kolísání, případně incipientní diabetické komplikace*) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity.

26. Shodné je též určení míry poklesu pracovní schopnosti žalobce, která byla stejně jako v posudcích posudkových lékařů zpracovaných ve zjišťovacím i námitkovém řízení stanovena na 25 %, tj. na horní hranici stanoveného rozmezí, a to i s ohledem na další zdravotní omezení žalobce, které byly rovněž jednotlivě posudkově vyhodnoceny. PK MPSV vysvětlila, proč v případě žalobce invaliditu nepřiznala.
27. Soud dále ověřil, zda posudek PK MPSV reflektuje posudkové hledisko stanovené pro zvolenou kategorii postižení. Podle přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity se při stanovení míry poklesu pracovní schopnosti hodnotí *dlouhodobý obraz metabolické kompenzace diabetu, metabolický profil, dodržování režimových opatření, přítomnost závažných chronických, cévních a orgánových diabetických komplikací a přidružených postižení a jejich dopad na celkovou výkonnost*. PK MPSV toto posudkové hledisko při hodnocení míry poklesu pracovní schopnosti žalobce následovala a dospěla k závěru o tom, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s dopadem na pracovní schopnost byl ke dni vydání napadeného rozhodnutí diabetes mellitus na úrovni lehkého funkčního postižení, neboť v případě žalobce byla zjištěna uspokojivá kompenzace (dieta a perorální antidiabetika). Žalobce je pro toto onemocnění sledován a léčen od roku 2021, související oční komplikace jsou v počátečním stadiu.
28. Z volby příslušné položky zdravotního postižení ve spojení s odůvodněním posudku (zejména posudku PK MPSV) vyplývá, jakým způsobem posudkoví lékaři nahlíželi na celkovou výkonnost žalobce, jeho pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity. V řízení bylo uznáno, že žalobce má zdravotní postižení, které způsobuje dlouhodobý pokles jeho pracovní schopnosti. Tento pokles však ani při jejich zohlednění v celkovém souhrnu nedosahuje invalidizující úrovně, na čemž se shodli všichni posudkoví lékaři. PK MPSV vzala v potaz též dosavadní profesí uplatnění žalobce, resp. jeho vzdělání a praxi. Přitom dospěla k závěru, že žalobce není z vykonávání této profese při určitých úpravách pracovního režimu vyloučen, a zároveň je schopen rekvalifikace.
29. Žalobce namítal, že nebyl v průběhu správního řízení osobně vyšetřen posudkovými lékaři. K tomu je nutno poukázat na § 8 odst. 6 zákona č. 582/1991 Sb., podle něhož vychází Institut posuzování zdravotního stavu (stejně jako předtím OSSZ) při posuzování invalidity zejména z nálezu ošetřujícího lékaře, výsledků funkčních vyšetření a výsledků vlastního vyšetření lékaře, který plní úkoly Institutu posuzování zdravotního stavu a z dalších podkladů. Právní úprava s provedením vlastního vyšetření posuzované osoby počítá pouze jako s možností. Nejedná se o zákonnou povinnost, že by žadatel o invalidní důchod musel být posudkovým lékařem, respektive posudkovou komisí, osobně vyšetřen (srov. rozsudek NSS ze dne 20. 6. 2012, čj. 6 Ads 21/2012-30, bod 14). Osobní vyšetření má zvláštní význam, existují-li rozpory mezi posudkovým hodnocením a podkladovými materiály (rozsudek NSS ze dne 22. 6. 2017, čj. 10 Ads 337/2016-33). Takové rozpory v případě žalobce namítány nebyly. K vyšetření žalobce nicméně v průběhu řízení před správním soudem (s přihlédnutím k námitce žalobce) došlo, přičemž zjištění vyplývající z tohoto vyšetření byla v tomto posudku zohledněna a byla hodnocena jako korespondující s ostatními objektivními lékařskými nálezy.

30. Lze tedy konstatovat, že ani v řízení před soudem nebylo potvrzeno, že by zdravotní omezení žalobce měla invalidizující dopady na jeho pracovní schopnosti. Posudková komise dostatečně odůvodnila hodnocení nejtěživějšího zdravotního postižení žalobce (i vzhledem k jeho dopadu na celkovou výkonnost žalobce) v pásmu lehkého funkčního postižení, přičemž přihlédla ke všem namítaným obtížím žalobce a z nich vyplývajících funkčního postižení (stanovením horní hranice vymezeného rozpětí poklesu pracovní schopnosti 15–25 %).
31. Vzhledem k účelu tohoto řízení, tj. přezkumu sporné otázky, zda je žalobce podle platné právní úpravy invalidní či nikoli, lze shrnout, že posudek, na jehož podkladě bylo vydáno napadené rozhodnutí, i posudek PK MPSV shodně konstatují, že žalobce nesplňuje podmínky pro uznání invalidity. Posudek PK MPSV, který soud hodnotil jako stěžejní důkaz, naplňuje požadavky na něj kladené. Soud neshledal, že by posudkové hodnocení nepřipustně vybočilo ze způsobu posouzení poklesu pracovní schopnosti žalobce, jak jej vymezuje právní úprava (§ 2–4 vyhlášky o posuzování invalidity), a neshledal ani jiné vady, pro něž by musel napadené rozhodnutí zrušit. Bude-li se zdravotní stav žalobce zhoršovat, je možné si o přiznání invalidního důchodu opětovně požádat.

VI. Závěr a náhrada nákladů řízení

32. Námitky žalobce soud vyhodnotil jako nedůvodné. Neshledal ani jiné důvody, pro které by bylo na místě žalobě vyhovět; proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
33. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Nyní projednávaná věc se týkala důchodového pojištění, a proto ani žalovaná *ex lege* nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 2 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 11. října 2024

Mgr. et Mgr. Lenka Bahýřová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně